

— Der gives sagsøgeren medhold i at varemærke nr. 5635867 ROSALIA DE CASTRO kan registreres i klasse 32, 33 og 35.

— Afgørelsen om, at sagsøgeren skal betale de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret, annulleres, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ROSALIA DE CASTRO« for varer og tjenesteydelser i klasse 32, 33 og 35.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Constantina Sotelo Ares.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske ordmærke »ROSALIA« for varer og tjenesteydelser i klasse 33.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen taget til følge.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 17. september 2010 — Global Steel Wire mod Kommissionen

(Sag T-429/10)

(2010/C 301/99)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spanien) (ved abogados F. González Díaz og A. Tresandí Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Principalt, Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — Forspændingsstål, annulleres i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

— Subsidiært, bødens størrelse som pålagt ved nævnte beslutning annulleres eller nedsættes i henhold til artikel 261 TEUF.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning i den foreliggende sag er den samme som i sag T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er påberåbt i nævnte sag.

Sagsøgeren har navnlig anført, at Europa-Kommissionen ikke har opfyldt bevisstandardens krav i fællesskabets retspraksis for at afgøre GSW's ansvar for dets datterselskabers adfærd. Europa-Kommissionen har ikke bevist, at GSW har kunnet udøve en afgørende indflydelse på de selskaber, hvori GSW har kapitalandele.